

Timo Harju & Veera Vähämaa

NTAMO

KORVARUNOJA

KORVARUNOJA

Kirjanneet

Timo Harju & Veera Vähämaa

Kirjonut

Jenni Perttu

NTAMO

Helsinki 2019

© 2019 Timo Harju & Veera Vähämaa
ISBN 978-952-215-741-6

ULKOASU & TAITTO
Göran de Kopior & Timo Harju, Jenni Perttu, Veera Vähämaa

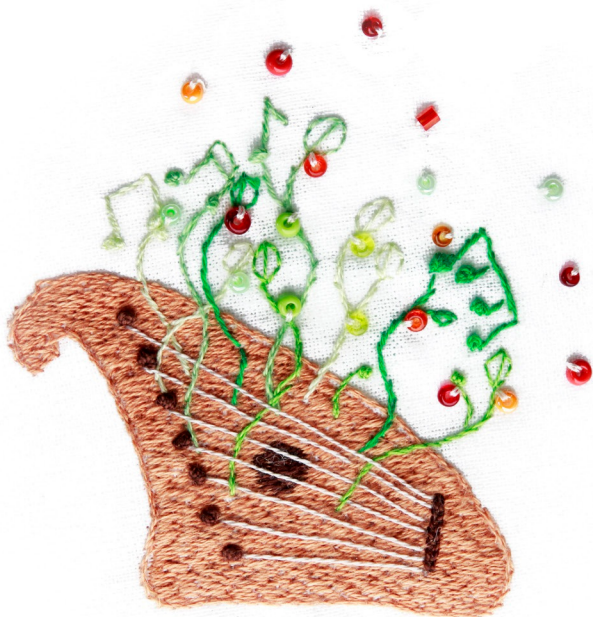
KANNEN KUVA & SISÄSIVUJEN KUVITUS
Jenni Perttu

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2019
NTAMO
www.ntamo.net

Kiitos laitosten henkilökunta, omaiset ja asiakkaat.
Kiitos korvarunojen rahallisesta tukemisesta
eri yhteyksissä:
Jenny ja Antti Wihurin rahasto,
Kansansivistysrahasto,
Kulttuuritalo Valve,
Opetus- ja kulttuuriministeriö,
Suomen Kulttuurirahaston Pohjois-Pohjanmaan rahasto,
Turku 2011 -säätiö.
Tack för Stockholms läns landsting, kulturförvaltningen.

Kiitos teille, jotka puhuitte nämä runot.

Tule tänne vaikka siivouskoneet vonkuu!
Ja suku häviää kuin pyy maailmanlopun edellä!
Nyt sen sanoin, tule jo!
Olet niin nätti tosta suupelistä!

Paukkulakoti, kevät 2011, Sirkka Leppänen.
Timo: ”Viimeinen säe oli kohteliaisuus minulle.
Ehdotin sitä muiden säkeiden yhteyteen, että se kertoisi hänestä.”

Hyvää. Hyvää.
Kyyhkynen tuol oikeinkinkinkin.
Hyvät kittoset, aijai siinä, mikäs?
On iso.
Olen astia.
Mää olen semmone kukuku tykkään.

Vanhainkoti, Salo, syksy 2010, Eeva-Liisa.

Timo: ”Vanha nainen hoitotuolissa alkoi pulputa puhetta, kun hänen vierelleen jäi.

Tässä on vain pieni ote.”

Mitä minä nyt teen?
Auta sinä minua.
Onko tämä auttava?
Kiitos. Kiitos.
Kiitos.
Sehän tulee sinusta sievästi.
Sinä oot niin hyvä tämän kans kapisemmaan.
Mullekki pittää saaha.
Voi Karjalan paussi, se on ihanaa.
Onko se? Onko sinua harkistettu?
Mihin minä nyt meen? Näkkeekö sielä ihmisen?
Millon päästään kottiin?
Auta sinä minua.
Auta.
Kiitos.
Kiitos sinulle.
Ollaan täällä.
Joo.
Ollaan.

On hyvä.

Ollaan täällä.

Kiitos.

Ollaan vaan.

Uittokoti, Oulu, kevät 2016, anonymi.

Timo: ”Luin runon ääneen hänelle moneen kertaan, erityisesti sen lopun.

Antti Salminen sävelsi runoon klassista pianomusiikkia
levylle *Laulan sinun sanoillasi*.

Konsertin jälkeen runon tekijän poika kiitteli,
että musiikki kuvasi äidin herkkyyttä.”

Kääretortun kanssa on yksinäistä
heti kun se loppuu.
Sitä on, on, on
ja ajattelee
ajattelee että
yksinäisyydestä selviää
kun löytää jonkun pelastavan ajatuksen.
Kosketa minua. Ihan sama mihin
mutta niin että on tunto mukana.
Ajatuskin voi olla kosketus.
Silloin minä tunnen sen.

Kaskenlinnan geriatrinen sairaala, syksy 2011, Sirkku Grahn-Ahlaja.
Timo: ”Sirkku asui sairaalabakteerin vuoksi eristysosastolla.
Häntä ei saanut koskettaa ilman suojahanskoja.
Runo oli kylttinä sairaalan pihalla
osana *Lakanarunoja*-teosta Olohuone-festivaalilla kesän 2012.”

Entä jos runo on vähemmän itseilmaisua ja enemmän puhetta toiselle?

9 789522 157416 >

NTAMO 978-952-215-741-6

”Se oli makiaa
ja ihanaa
ainaki vähän aikaa.
Pääseehän sitä vaikka taivaaseen
jos vaan vähän aikaa.
Ei oo kauaa kun oon rieskat leiponu.
Pullaa ja pikkuleipiä
ja semmosia joita ei kauppaan viiäkkään.
Leivon ja laulan.
Sillonhan minä vasta laulanki.”

**Tämän kirjan runot on tehty vanhain-
kodeissa kaikkien neiden ja täysin-
palvelleiden kanssa, heidän puheistaan.**

**Timo Harjun & Veera Vähämaan
oivaltavan ja herkän työn täydentävät
Jenni Pertun ihanat kirjonnat.**